

K/8957.

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

**Dr. Szili Katalinnak
az Országgyűlés elnökének**

Helyben

Írásbeli kérdés

Tisztelt Elnök Asszony!

A Házszabály 91.§-a szerinti jogomnál fogva kérdést kívánok intézni

**Csillag István gazdasági és közlekedési miniszterhez
„Milyen szerepet szán a hazai tőkének az iparpolitikában, Miniszter Úr?”**

címmel.

Tisztelt Miniszter Úr!

Az állam iparpolitikájával kapcsolatosan megoszlanak a vélemények. Elismerve azt a tényt, hogy a verseny szabadságát biztosítani alapvető fontosságú feladat a piacvezérelt gazdaságban, az államnak mégis érdeke, hogy a hazai tőke minden szinten megfelelő mértékben jelen legyen a piacon. Jó példa ennek a szükségességére az élelmiszer-feldolgozóipar, mely ha erősebb szálakkal kötődne a magyar élelmiszer-termeléshez, akkor a hazai alapanyag-termelés jövője biztosabb lábakon állna. A több lábbal hazai alapokon álló nagyvállalkozások teherbíróbbá teszik a nemzetgazdaságot, fogékonyabbak a hazai kihívásokra. Tudjuk, hogy a kérdés politikai rendszerektől is független némiképp, hiszen megtörtént a 80-as években is pl., hogy a hazai ipar leállt a Ganz villamosok gyártásával, mert viszonylag olcsón vásároltunk a szomszédból Tátrákat, s amikor ez bekövetkezett, akkor természetesen a hazai villamosok áránál is magasabbra ugrott a villamosok ára. Talán az is idetartozik, hogy a MÁV-nál 1997-ben vették az utolsó Ganz-járművet, miközben pl. Egyiptomban máig nagyra becsülik Magyarországot a Ganz gyártmányaiért. Ugyanígy felmerül az IKARUSZ buszok piacra jutásának kérdése, hiszen azok építése itthoni munkavállalóknak ad kenyeret.

Kérdésem: hogyan ítéli meg Ön a hazai termékek és az azokat elünyben részesítő civil mozgalmak szerepét?

Mennyire jelentős a magyar tőke jelenléte a hazai iparban és szükséges-e támogatni annak fokozottabb szerepét? Ha igen, hogyan?

Budapest, 2004. február 24.

2004 FEBR 25.

Dr. Kelemen András
MDF